

Sumussa suunnistaminen

”Elämä on nykyisin kuin sumussa suunnistamista, niin epävarmaksi kaikki on mennyt.” Keskustelukumppanini kuvasi osuvasti syksyn alkua jatkuvien koronauutisten tulvassa.

Elämä on nopeasti muuttunut. Nyt ei voi ennustaa, mitä tulee tapahtumaan ja mitä kaikkea on vielä edessä. Monesti murehtiminen täyttää mielen ja syö elämästä voimavarat.

Epävarmuuden sietäminen on monelle vaikeaa, mutta on mahdollista oppia elämään sellaistenkin asioiden kanssa, joita ei pysty kontrolloimaan ja joista ei voi saada varmuutta.

Luin veneilylehdestä mielenkiintoisen artikkelin sumussa suunnistamisesta. Sen neuvot sopivat hyvin elämänohjeiksi epävarmuuden aikana. Löysin neljä hyvää vinkkiä.

Ensinnä säilytä malttisi. Kun vesillä horisontti häviää kaiken peittävään sumuun, ei pidä hätääntyä. Se on pahin virhe, jonka voi tehdä.

Järjen ja toimintakyvyn kadotessa alkaa sählääminen. Silloin pienikin ongelma voi kasvaa suureksi katastrofiksi. Kun ympäriltä maailma katoaa, alkaa mielikuvitus tehdä tepposiaan. Pysy kuitenkin rauhallisena. Kyllä tästä vielä selvitään.

Toiseksi luota kompassiin. Kiintopisteiden katoaminen johtaa suuntavaiston hämääntymiseen. Isolla selällä alkaa helposti kiertää ympyrää, vaikka kuvittelee veneen kulkevan suoraan. Luota siis enemmän kompassiin kuin omaan suuntavaistoosi.

Elämän sumussa tarvitsemme itsemme ulkopuolelta tulevaa suunnannäyttäjää. Kristityille Raamattu ja sen tiivistelmä Katekismus ovat kompassia, jotka ovat vuosisatoja viitoittaneet tietä eteenpäin.

Kolmanneksi ankkuroidu tarvittaessa. Kun näkyväisyys on sumun takia heikko, vauhtia on syytä vähentää reilusti. Oikein tiheässä sumussa on viisainta keskeyttää matkanteko ja pysähtyä reitin sivuun. Ankkuri kannattaa pitää aina laskuvalmiina sumussa ajettaessa.

Raamatussa ankkuri on toivon vertauskuva. Ilman toivoa ihmisen on vaikea nähdä elämänsä merkitystä ja uskoa siihen, että elämä jatkuu.

Älä tuki niitä elämän ja voiman lähteitä, joita kristinuskosta avautuu. Pienikin toivon kipinä riittää, sillä se perustuu Jumalan lupaukseen, ei ihmisen toiveeseen. Toivo on yhtä kuin Jumalan läsnäolo.

Neljänneksi pidä ääntä. Sumussa aluksen tulee antaa säännöllisin välein äänimerkki. Niitä annetaan sumun hälvenemiseen asti. Äänimerkki kertoo, minkälaisesta kohteesta on kyse ja suunnasta, missä alus sijaitsee. Äänimerkin tarkoituksena on siis varmistaa sekä oman että muiden liikkujien turvallisuus.

Älä jää yksin elämän sumussa. Pidä ääntä, etsiydy muiden joukkoon. Jaksaminen kasvaa monesti arki-sista tilanteista: toisen ihmisen kohtaamisesta, yhteisten asioiden, huolien ja unelmien jakamisesta, kenties konkreettisesta avusta ja henkisestä tuesta. Ihmisen hyvä toteutuu yhteydessä toisiin ihmisiin. Merkkillisellä tavalla myös Jumala on siinä läsnä.

Seppo Häkkinen

Mikkelin hiippakunnan piispa

(Kolumni Kirkonseutu-lehdessä 26.9.2020)